

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita Et Institvto S. Ignatii Societatis Iesv Fvndatoris.
Libri Qvinque**

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1665

XCVI. Pestilentia icti sana[n]tur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10840

egit dies duodecim, in ieiunio, cilicio, aliaque simili afflictatione, & paranda tum vitæ omnis expiatione, tum fideli dæmonis eiuratione. Condito in eam rem die ducitur iuuenis in sacellum S. Ignatij, eiusque patrocinio creditus, aderant complures, inter quos Suffraganeus Argentoracensis, Rector Collegij votiuum S. Ignatio sacrum facit, Michaël fidem solemnem ex formula profiteretur, quam cum aggreditur legere, horrere mox, tremere & vocem Renuncio pronuntiaturus interstricta gula, præfocari, quoad is pœnes quem cura eius erat, lateri assidens, cruce sancta signatum, vocato Sancto Ignatij nomine sibi restituit, perucitque inuito dæmone, vt eiurationem eius absolueret; quam Rector exceptam Deo obtulit, sacroque altari imposuit. Haudquaquam tamen comparebat aut dæmon, aut sygraphum. Quare instauratis per aliquot dies spontaneis pœnis, preceationibus, contestatione, & sacro S. Ignatij; solemnem commendatione, illius præsidium, dæmonibus ineluctabile denuo iuueni rogatur. Die itaque decimo tertio anni 1613. Rector operans sacris ad Canonem venerat, cum excipitur à cunctis qui aderant stridor quidam velut præstrikti carta parietis, nihil tamen vndeuis dimissum conspicitur. Sed vidit Michaël à dextro altaris latere dæmonem, offendantem sibi suo scriptum sanguine sygraphum quod ei Herbioli dederat, deince eo proiecto vanescentem. Hoc vero postmodum peracto sacro sub altaris mappa superiore repertum est, actæque Deo, & S. Ignatio communes, & latæ ab omnibus gratiæ.

XCVI.
*Pestilentia
icti sanatur.*

Grassabatur pestilens morbus Paraquaij anno huius sæculi quinto, depascebatur inter alias honesti viri familiam numerosam, ex qua breui iam duo perierant, iacebant alij qua ægroti, qua morti proximi. Patribus è Societate illuc forte appulsis, dum ea loca Apostolicis excursionibus obeunt, lacrimabilem domus suæ statum exponit, & ab iis quidem consolationem quæ Christianum decebat accipit, sed præterea S. Ignatij iconem, vt eius familiam suo patrocinio tueretur, essetque sanis amuletum, & ægrotis salus. Magnam vir optimus sancti fiduciam suis omnibus mouet, iubet huic affectu præcipuo pro valetudine supplicent, faciunt, & quidem ex animo; redit postridie ad patres, gaudio gestiens, narrat ex quo imago domum subierat, & familiares, illius medicam implorauerant manum, omnes ad vnum valuisse etiam illos qui in extremis essent.

XCVII.
Dentium cruciatus sanatur.

Anno eodem in S. Iacobi, vrbe regni Chilenfis, moniali gingiua putris, vermes, & saniem mittebat, cum intolerabili dentium cruciatus, quem nulla sedabant, sed nec leuabant remedia. Nocte aliquando atrocius solito laborans, imaginem S. Ignatij ab vna ex religiosis sororibus accepit, quam flens, & flagitans aliquod tam sauo dolori solatium, ori piè applicuit, eoque ita dolorem absterfit, vt in miraculi argumentum dentes dentibus quateret, cum absque sensu peracerbo contingi antea mutuo ne leuiter quidem sustineret. Visa simplici feminæ res tanti, tam repentina curatio, vt suspicata sit esse fortuitam potius quam diuinam, reputans nimis alienum, vt leui tactu, imago hominis nondum inter sanctos adlecti, cruciatus momento dissipasset,